

Tallinna

POLÜTEHNIKA

Nr. 9 (423)

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI,
ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA.

XVIII aastakäik

Reedel, 11. märtsil 1966

MÖTTEKILDE PÄRAST EKP XV KONGRESSI

Käesoleva kirjutise ülesandeks pole võetud kongressi töö põhjalik analüüs. Need materjalid on juba vabariiklikus ajakirjanduses avaldatud ja kordamine oleks siin ülealune. Kongress kavandas tähtsamad ülesanded järgnevat viis-aastaks kogu vabariigi ulatuses, sealhulgas ka kõrgema kooli ja teaduslike uurimisasutuste osas. Just need probleemid peaksid TPI töötajaid ja üliõpilasi eriti huvitama.

1970. aastaks kasvab üliõpilaste arv vabariigi kõrgemates õppeasutustes peaaegu 15% võrra. Tallinna Polütehnilise Instituudi kollektiivi ees seisavad tõsised ülesanded õppekasvatustöö ja teadusliku uurimistöö tõhustamiseks. Partei XXIII kongressi direktiivide projektis on öeldud, et abinõud, mis kavandati meie partei Keskkomitee 1964. aasta oktoobripleenumil ja hilisematel pleenumitel nõukogude ühiskonna poliitilise, majandusliku ja kultuurilise täiustamiseks, tähistavad uut etappi meie maa arengus. Teatavasti on selle uue tuumaks vabanemine subjektivismist ja suvaliste otsuste vastuvõtmisest, küsimuste teaduslik lahendamine ning juhtimisstiili parandamine.

Kõrgem kool valmistab ette eriteadlasi — loovalt mõtlevad inimesi. Selleks on vaja kõrgelt kvalifitseeritud õppejõudude kaadrit, kes on suuteline leidma uusi lahendusi teaduses, tehnikas ning ühiskondlikus elus ja on võimeline kaitsma nende õigsust. Töö TPI õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmiseks on toimunud kogu instituudi ajaloo vältel. Õppejõudude kvalifikatsiooni üheks näitajaks on teaduslikke kraade omavate õppejõudude arv. Suurte pingutustega on suudetud hoida seda arvu 1/3 piires õppejõudude üldarvust. See on Nõukogude Liidu vastava keskmise näitajaga enam-vähem samal tasemel (Nõukogude Liidu 210 000 kõrgema kooli õppejõud on ligikaudu 8000 teaduste doktori ja 62 000 teaduste kandidaadi kraad). Rahuloluks pole meil aga vähimatki põhjust. Seoses üha kasvava vastuvõtuga suureneb juba 1966/67 õppeaastal TPI õppejõudude arv enam kui 100 inimese võrra, ulatudes 590-ni. Pole mingit alust oodata, et uute õppejõudude hulgas leiduks 1/3 teadusliku kraadiga inimesi. Siit koorub välja üks põhiülesannetest õppejõudude kaadri ettevalmistamisel ja kasvatamisel. See protsess nõuab aga palju aega ja jõudu. Teadusliku töötaja või õppejõu ettevalmistamine kestab soodsate tingimuste kokkusattumisel 8—10 aastat pärast keskkooli lõpetamist.

Üliõpilaskontingendi kiire kasv mõjutab kõige varem üldkateedrite õppejõudude koosseisu, profileerivate kateedrite ni jõuab selle teguri toime aga mõnevõrra hiljem. Osalt on see seotud ka üliõpilaste väljalangevusega. Väljalangevus — ebameeldiv, kuid paratamatu nähe kõrgemas koolis... Tal on kindlad põhjused, millest tähtsamad peituvad kõrgemas kooli vastuvõttutingimuste mittetäielikkuses ja nõrgas ettevalmistuses keskkoolis, kus noor inimene õpib hästi tundma oma õigusi, kuid saab üsna ebamäärast pildi oma kohustustest ühiskonna ees. Ülalpeetava, tarbija mentaliteet kõrgemas koolis viib sageli väljalangemiseni, põhjustades õppeasutuse kasuteguri languse vanematel kursustel, kus tõttatakse väikesekoosseisuliste õp-
perühmadega.

Arvatavasti ei julge keegi väita, et kehtiva vastuvõtuetsamite korra juures on välditud loodrite sattumine kõrgemas kooli. Absoluut-

sest ei suuda seda vältida vist ükski mõeldav vastuvõtukord. Kuid juhuslikkuse vähendamine peaks siiski võimalik olema, näiteks üliõpilaskandidaadi institutsiooni sisseviimisega, millest on kirjutatud nii keskajakirjanduses kui ka «Tallinna Polütehnikus». Kaaluda tuleks ka teisi võimalusi õppe- ja kasvatustöö efektiivsuse tõstmiseks.

Aastast aastasse on kasvanud ka TPI erialade nomenklatuur. Selles küsimuses pole seni kujunenud ühtseid seisukohti. Mitte kauges minevikus lahendati neid küsimusi suvaliselt, kasutamata teaduslikult põhjendatud andmeid ühe või teise eriala spetsialistide vajaduse kohta. Kahjuks pole siin asjad tänase päevani oluliselt muutunud. Nii näiteks saabus Eesti NSV MN Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee kiri rea uute erialade avamise kohta TPI-s, kusjuures instituudi põhjendatud seisukohti reaalselt võimaluste kohta selles küsimuses arvesse ei võetud. Samuti on vastuvõtukontingendid nii suured (eriti õhtuses ja kaugõppeosakonnas), et pole võimalik täita neid kontrollarve ilma vastuvõtu kvaliteedi languseta.

Uute erialade avamine instituudis on alati seotud materiaalsete vahendite kulutamisega sihtsummadena uute laboratooriumide väljaehitamiseks. Paraku ei peeta sellestki elementaarsest tõesest alati kinni. Kui vastuvõtt instituuti ja erialade nomenklatuuri laiendamine jätkub eelnenud aastate tempoga, siis jäävad TPI uued hooned kitsaks ammu enne nende lõpliku väljaehitamist.

Veelgi tähtsam osa on teaduslike laboratooriumide täiendamisel kaasaegse uurimisaparatuuri ja seadmetega. Kui tööstusettevõtte seadmed vananevad füüsiliselt ja moraalselt, siis saab ta siiski jätkata tootmist, kuigi mitte optimaalsel hulgal ja kvaliteedil. Vananenud aparatuur teaduslikus asutuses annab end tunda veelgi valusamalt; sellega pole üldse võimalik uute tulemuste saamine, see vastab olukorrale, kus uurimisvahendeid pole üldse olemas.

Mitte väiksema tähtsusega pole eksperimentaalse baasi loomine unikaalsete seadmete ja pooltööstuslike masinate ning aparatuuride tootmiseks. Uurimistööde juurutamisele aitaks kaasa tööstusettevõtete juhtkonna materiaalne stiimuleerimine.

TRÜ rektor prof. F. Klement ütles, et senisest tõsisemalt tuleb suhtuda teadusliku töö korraldamisse. Loomulikult nõuab teaduslik töö planeerimist ja koordineerimist, kuid seda peavad tegema inimesed, kes tunnevad seda ala, see on teadlased ise. Kui näiteks keegi meist haigestub, siis kutsutakse arst. Lagunenud saapad me viime kingsepa kätte, isegi siis, kui saabaste omanik on teaduste doktor. Teaduse arengut aga koordineeriti viimase ajani vastavas komitees, kus teadlaste osatähtsus oli minimaalne.

Ka aruandlus lõpetatud teaduslike tööde kohta on väga kohmakas, nõudes palju aega ja jõudu paberite kirjutamiseks. Mõnikord kulub selleks rohkem aega kui teaduslikuks tööks eneseks.

Kongressil jäi kõlma mõte, et eilsete vigade vältimiseks peame kõiki oma töid ja toimetusi tegema arukamalt ja efektiivsemalt.

Dots. H. THISMUS,
TPI parteikomitee sekretär

Kas teate, et...

● möödunud aastal kaitsesid kaks instituudi õppejõudu doktori ja kakskümmend õppejõudu teaduste kandidaadi dissertatsiooni, ● mullu anti õppejõududele kolm autoritunnistust ja kaks patenti.

● 1965. aastal avaldati trükis kokku 352 Tallinna Polütehnilise Instituudi õppejõudude teaduslikku tööd. Neist oli monograafiaid 7, teaduslikke artikleid 235 (sealhulgas «TPI Toimetistes» 168). Opikuid ilmus 2, õppevahendeid 25 ja populaarteaduslikke ning publitsistlikke artikleid 83.

MEENUTADES NAISTEPÄEVA...

Naistepäevale pühendatud aktusel

Meie instituudi pere kogunes perhoone seitsmendasse auditooriumi rahvusvahelisele naistepäevale pühendatud pidulikule aktusele.

Ettekandega esines statistika ja raamatupidamise kateedri dotsendi kt. M. Saarepera. Kõneleja märkis, et rahvusvaheline naistepäev ei ole ainult peopäev, vaid ka kokkuvõtete tegemise päev, meie võitlusülesannete püstitamise päev. Naised moodustavad meie vabariigi rahvamajanduses töötavatest töölistest ja teenistujatest 52%, see on üle poole. Kõrgema haridusega spetsialistide hulgas on naised 55 ja keskeriharidusega spetsialistidest 63%. Seega võime öelda, et naised on oma haridustaseme poolest juba mõnevõrra meestest ees. Nõukogude naine on õigusega pannud käed ka riigitüüri külge. Jääd vaid soovida, et ka mehed senisest agaramini asuksid võitlema oma õiguste eest ja kõige pealt õiguse eest osa võtta kodustest töödest, mis siiani langevad peamiselt naiste õlgadele. Edasi rääkis kõneleja meie instituudi tublidest naistest ja sellest, et kaks kolmandikku maailma naistest jätkab tänini võitlust mitte ainult oma, vaid kogu töörahva vabaduse eest võitlejate ridades.

TPI Ametiühingukomitee esimees O. Kurvet luges ette rektori käskkirja, milles instituudi naisperet õnnitleti rahvusvahelise naistepäeva puhul ja avaldati kiitust pajudele tublidele naistöö-
tajatele ja -üliõpilastele. Asjaosalistele kingiti lilli.

Pidulikule koosolekule töid elevust õppejõudude ja teenistujate laste rahvatantsuringi liikmed oma toredate tantsude, päevako-
haste laulude ja deklamatsioonidega.

RIIAST JA VORONEŽIST

Riia Polütehnilises Instituudis saal elab kaasa. Korduvalt nõu-
alustas tegevust üliõpilaste konstrueerimisbüroo. Selle teadusliku juhendajaks valiti õppejõud sm. Rosental. Büroo liikmed omandavad õpinguaja kestel mitmesuguseid insener-konstruktori kogemusi, õpivad algul projekterima lihtsamaid, hiljem aga üha keerulisemaid mehhanisme.

Voroneži Metsatehnilise Instituudi aulas esinevad sageli üleliiduliselt ja välismaal tuntud lauljad, estraadiansamblid, tantsumu- ja koorikollektiivid. Meie instituudi üliõpilased on aplodeerinud Maia Kristallinskajale kui ka Emil Gorovetsile, Mirovile-Novitskile kui ka Tuula Riiklikule Vene Rahvakoorige, «Mustlase lauludele» kui ka «Ungari meloodiatele»...

Hiljuti oli instituudi saal järjekordselt rahvast tulvil. Kuus- sada istekohta ei suutnud kaugeltki kõiki soovijaid mahutada. Hulk «õnnetuid» ei kaotanud saali ukse taga lootust kas kellelki «liigne» pilet saada, või siis ennast kuidagi ilma piletitä saali sokutada. Miks niisugune rahvatung? Eestist sõitis külla oktett «Laine».

Esinemine läheb hästi. Kogu saal elab kaasa. Korduvalt nõu- take laulude kordamist. Eriti soojalt võetakse vastu Robert Mihhallovi esinemine. Kaks tundi on pikk aeg, kuid ei kesta igavesti. Läheneb lõpp, kuid aplausid ei taha kuidagi nõrgeneda. Vastupidi — nad muutuvad aina tulisemaks. Konferansjee lahkumissõnad mattuvad aplausitormi. On kuulda hüüdeid «Suur tänu hea esinemise eest!», «Sõitke meile jällegi külla»...

Meie instituudis on esinenud paljud kollektiivid, kuid nii soojalt pole siin veel kedagi vastu võetud. Paljud üliõpilased tulid mul kätt suruma: «Sul on toredad kaasmaalased! Eestlased esinevad hästi!» Olla liigutatud, õnnelik. Läksin kaasmaalasi tänama. Nemad ütletud: «Kõikjal, kus esinema, kohtame eestlasi!»

Voronežisse jõudis «Laine» alles oma kontsertreisil lõpul. Varem esineti Jaroslavl, Lipetskis ja teistes Kesk-Venemaa linnades. Märtsi keskel jõutakse tagasi Eestisse.

T. NAESTEMA
Voroneži Metsatehnilise
Instituudi üliõpilane

Mitme Saksa Demokraatliku Vabariigi, Nõukogude Liidu, Poola ja Tšehhoslovakkia ülikooli ajalooteaduskonna üliõpilaste teaduslikud ringid tegelevad fashistide poolt asutatud koonduslaagri «Dora» (asus Nordhausen) vangide võitluse ajaloo koostamisega. Nüüd kogunesid Ber-

liini, Moskva, Poznani ja Praha üliõpilaste esindajad Berliini Humboldti ülikooli senatisaali ühisele sessioonile. Ühiselt tutvutakse viimastel kuudel kogutud dokumentatsiooniga ja tehtud tööga ajaloo kirjutamisel.

Saksa Demokraatlikus Vabariigis valmistab kõrgema kvalifikatsiooniga raamatukogunduse ala töötajaid ette vastav ülikool Leipzigis. Kaugõppe teel omandab ülikoolis neid erialasid 400 inimest.

Tallinna Polütehnilise Instituudi REKTORI KÄSKKIRI

nr. 137/k

6. märtsil 1966. a.

§ 1.

Igal aastal 8. märtsil tähistavad kogu maailma rahvad rahvusvahelist naistepäeva. Ka nõukogude naised võitlevad koos kõigi maailma naistega rahu, demokraatia ja sotsialismi eest, vabaduse ja võrdsuse eest kõikidele rahvastele ning sõpruse ja koostöö eest kogu maailma rahvaste vahel.

Nõukogude naised annavad kogu oma jõu meie rahvamajanduse igas tööühtsuses, võideldes kommunistliku ühiskonna ülesehitamise eest meie maal.

Suur on nõukogude naise osa meie noorsoo, uue ühiskonna inimese kasvatamisel. Koos kõigi nõukogude naistega võtab kommunismi ülesehitamisest osa ka Tallinna Polütehnilise Instituudi naispere, täites kohusetruult ja hästi oma ülesandeid nii õppe- ja teaduslikus töös kui ka ühiskondlikus tegevuses.

Tervitan Tallinna Polütehnilise Instituudi naisõppejõude, üliõpilasi ja teenistujaid rahvusvahelise naistepäeva puhul ja soovin edu edaspidises töös.

§ 2.

Rahvusvahelise naistepäeva puhul avaldan eeskujuliku ametialase, õppe- ja ühiskondliku töös eest kiitust alljärgnevatele õppejõududele, teenistujatele ja üliõpilastele:

1. Joonase, Hele — TPI partelkomitee sekretäri asetäitja
2. Madis, Jevdokia — NLKP ajaloo kateedri dotsent
3. Jõgi, Emma — ehitusmehaanika kateedri vanemõpetaja
4. Liin, Lukreetsia — arvutustehnika kateedri vanemõpetaja
5. Schmidt, Ainu — NLKP ajaloo kateedri vanemõpetaja
6. Bazanova, Selma — kehalise kasvatuse ja spordi kateedri õpetaja
7. Kerm, Karin — anorgaanilise keemia kateedri ass'tent
8. Paomees, Maire — tootmise ökonomika ja organiseerimise kateedri assistent
9. Kangro, Ruth — rahvamajanduse planeerimise kateedri ass'tent
10. Raud, Lila — õppeosakonna juhataja
11. Kurm, Viive — ehitusmaterjalide laboratooriumi vanem teaduslik töötaja
12. Mahlapuu, Aime — TU Sektori vanem teaduslik töötaja
13. Vallikivi, Velda — TU Sektori noorem teaduslik töötaja
14. Külaots, Viive — filosoofia kateedri aspirant
15. Veskimäe, Helgi — mineraalväärtiste ja -sõdade laboratooriumi vaneminsener
16. Kreek, Malle — orgaanilise keemia kateedri insener
17. Suurpere, Aime — põlevkivikeemia tehnoloogia laboratooriumi insener
18. Slabovitš, Erna — sanitaartehnika laboratooriumi insener
19. Russ, Viivi — teaduslik sekretär
20. Suislep, Ethe — statistika ja raamatupidamise kat. laboratooriumi juhataja
21. Treimann, Liidia — õppeosakonna vanemmetoodik
22. Rändur, Anne — anorgaanilise keemia kateedri vanemlaborant
23. Liias, Hilja — anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri vanemlaborant
24. Reba, Linda — füüsika kateedri vanemlaborant
25. Nurmet, Elvi — autoteede ja geodeesia kateedri vanemlaborant
26. Vaisbrg, Anne — teadusliku kommunismi kateedri vanemlaborant
27. Baudsepp, Linda — tootmise ökonomika ja organiseerimise kateedri vanemlaborant
28. Tuut, Mare — sanitaartehnika ja hüdraulika kateedri vanemlaborant
29. Kivirähk, Elvi — metallide tehnoloogia kateedri vanemlaborant
30. Eilmann, Elvi — metallide tehnoloogia kateedri vanemlaborant
31. Kaar, Olime — füüsika kateedri vanemlaborant
32. Raavik, Iivi — kehalise kasvatuse ja spordi kateedri laborant
33. Krabo, Endla — soojusenergeetika kateedri laborant
34. Naam, Viivi — orgaanilise keemia kateedri laborant
35. Laane, Mare-Anne — vene ja võõrkeelte kateedri laborant
36. Küttem, Helve — masinaelementide kateedri laborant
37. Vahter, Elin — masinaelementide kateedri laborant
38. Nõmm, Hilda — teoreetilise mehaanika kateedri laborant
39. Lauder, Tili — masinaehituse tehnoloogia kateedri laborant
40. Piiraja, Vivian — masinaehituse tehnoloogia kateedri laborant
41. Tobias, Irja — matemaatika kateedri laborant
42. Reier, Vilma — mäekateedri laborant
43. Paurson, Erika — elektrimasinate kateedri laborant
44. Piskarjova, Veera — laborant
45. Pinka, Piia — vene ja võõrkeelte kateedri laborant
46. Luks, Tamara — laborant
47. Blum, Nadežda — laborant
48. Kuusk, Juta — kaugõppeosakonna laborant
49. Nõmmik, Aino — aspirantuuri juhataja
50. Pupp, Ellen — Kohila-Järve OKP juhataja
51. Tihkan, Eda — keemiateaduskonna dispets'er
52. Parelo, Mare — majandusteaduskonna dispets'er
53. Virrok, Hilda — mehaanikateaduskonna dispets'er
54. Muinast, Valve — elektrotehnikateaduskonna dispets'er
55. Kõbarsepp, Elga — komandant
56. Kuusk, Leontine — komandant
57. Lillepea, Marta — laojuhataja
58. Talvet, Leida — vanemraamatukoguhoidja
59. Kabrits, Helle — raamatukoguhoidja
60. Metsar, Mai — tolmetaja
61. Lvova, Galina — kinofoto kabinetilaborant
62. Primak, Tamara — uurimislaborandi vormistaja
63. Mõttus, Iiris — eksperimentaaltöökoja arvestaja
64. Safronova, Valentina — masinaajadaja
65. Jaagus, Lii — trükkija
66. Saar, Nelli — paberitöökaja
67. Kulbach, Male — köitja
68. Talpas, Ande — köitja
69. Oun, Anne — varustusagent
70. Promiseu, Laine — vanemasinakirjutaja
71. Orlova, Anna — raamatupidaja
72. Org, Leonora — asjaajaja-pasportist
73. Multer, Johanna — koristaja
74. Lengi, Veda — koristaja
75. Podgurskaja, E'zaveta — koristaja
76. Melder, Elle — koristaja
77. Vahter, Linda — koristaja
78. Krupitskaja, Nata'ja — koristaja
79. Kraus, Veera — koristaja
80. Serka, Nadežda — koristaja
81. Panjuta, Heimi — koristaja
82. Filipenkova, Niina — koristaja
83. Kurik, Leida — valvur
84. Köpfermann, Katta — riistehoidja
85. Männiste, Leida — katlakütja
86. Lõhmus, Ann — õpperühma KP-41 üliõpilane
87. Tamm, Aino — õpperühma KU-61 üliõpilane
88. Säemann, Helja — õpperühma KK-101 üliõpilane
89. Moks, Terje — õpperühma KU-101 üliõpilane
90. Gaikovitš, Tatjana — õpperühma KK-107 üliõpilane
91. Pihtik, Ev'vendela — õpperühma TR-41 üliõpilane
92. Krupina, Fm'lia — õpperühma TM-27 üliõpilane
93. Kabrits, Mare — õpperühma TR-61 üliõpilane
94. Kaugevee, Ev' — õpperühma TR-81 üliõpilane
95. Vatsfeld, Marju — õpperühma EV-81 üliõpilane
96. Lember, Reet — õpperühma EV-81 üliõpilane
97. Kiretam, Inga — õpperühma EE-82 üliõpilane
98. Ljuiko, Silvia — õpperühma EE-27 üliõpilane

AUTASUSTAMISI

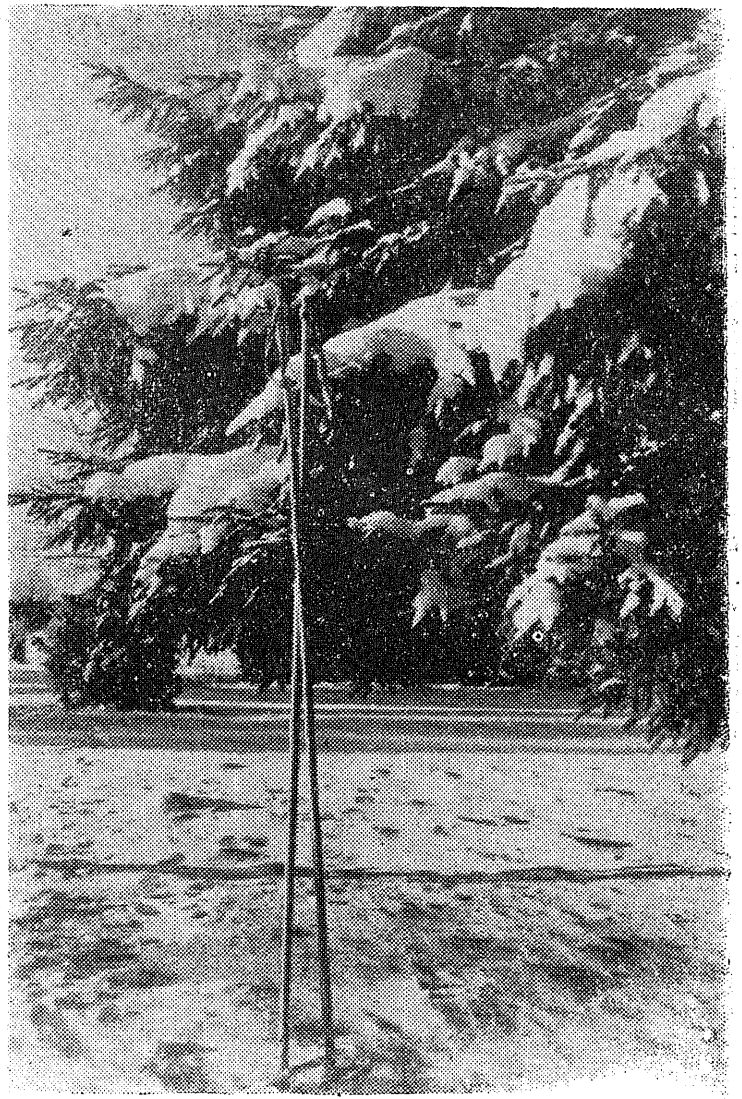
Rahvusvahelise naistepäeva puhul õnnitles Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee esimees M. Pesti kõiki meie õppeasutuse naisõppejõude, -teenistujaid ja -üliõpilasi ning soovis neile palju edu töös ja õpinguis.

Tööülesannete eeskujuliku täitmise ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest avaldas komitee esimees kiitust dotsendi kt. Virve Garinale, assistent Maret Rusalepale ja kabinetijuhatajale Silvia Hiibusele.

Tööülesannete eeskujuliku täitmise ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest määrati rahaline preemia kabinetijuhatajale Ludmilla Viilupile ja vanemlaborandile Valli Männale.

~~~~~

Lp. naispere!
Õnnitleme
rahvusvahelise naistepäeva
puhul!
Tihemetsa mehed
Tihemetsas,
8. märtsil

ÜHELTL VIIMASELT SUUSASÖIDULT...

Kas "Rahuldav" Rahuldab?

Tänaste üliõpilaste probleemid näidet, mis kinnitavad, et «rahuldav» ei rahuldanud. Teatavasti ei õpetatud kodanlikus Eestis üldreeglina eesti keskkoolides vene keelt, või kui seda tehti, siis vähesel määral ainult kommertsõpetusprogrammis. Lõpetasin ise taolise kooli ning ma oleksin seega üliõpilane. Suure Isamaasõja järgsel perioodil, kui veel paljudes ainetes puudus eesti-keelne õppekirjandus, pidanud olema eelisolukorras.

Mulle meeldib asjalik arutelu teemal «Kas «rahuldav» rahuldab?», mis on läbinud paljusid viimaseid numbreid. Oigesti talitab rühma MM-62 üliõpilane Tõnu Koger, kes ajalehe 18. veebruari numbris osutab suurt tähelepanu iseseisvale tööle õppekirjandusega. Selline töö annab alati soovitud tulemusi ja toob eksamihindeks kas «nelja» või «viie», kuna aga seevastu õppimist ainult konseptide järgi tihtipeale saab hinnata ainult «rahuldavaga». Loomulikult kehtib see ürgne tõde juba nii kaua, kui on olemas õppekirjandus ja üliõpilane, kuid seda peab ikka ja jälle meenutama.

Ka tulevases kutsetöös tuleb ettekujutamatult palju tegelda kirjandusega, sellepärast ei tohi juba üliõpilaspõlves kunagi unustada kirjandusega töötamise ja töö resultaatide omavahelist sõltuvust.

Allakirjutana võib oma üliõpilaspõlvest tuua sellel teemal paar

Teine näide üliõpilasajast selle kohta, kuidas «rahuldav» ei rahuldanud. Kord haiguse järel tuli eksamile minna üsna vähesel ettevalmistusega. Isegi konseptide ei jõudnud korraldada «läbi võtta». «Rahuldav» oligi käes. Et olime abikaasaga mõõnemaad veel üliõpilased ja kolmas mõnekuine perekoonaliige nõudis oma osa, siis see «rahuldav» ähvardas perekonna niigi tagasihoidlikke ressursse üsna kõvasti, arvestades veel seda, et seni olin hea õppeõpikute tõttu saanud 25-protsendilist lisastipendiumi. Õnneks tuldi mulle haiguse tõttu vastu ja lubati eksamit uuesti sooritada.

Praegugi töö kirjandust kasutades kadestan mõnikord neid, kes vene keele õppimist alustasid teisel kooliaastal. Iseseisvat tööd kirjandusega tuleb üliõpilasel tahestatamatult armastama hakata. Mida varem sellega peale hakata, seda parem. Kursusetööde, lõpuks aga diplomitöö koostamine pole üldse mõeldav kirjanduse kasutamiseteta. Kirjanduse kasutamist peavad arvestama mitte ainult üliõpilased, kes kavatsevad kunagi siirduda teaduslikule tööle. Seda läheb tarvis igal ametikohal. Kui sellega pole aga harjutud juba üliõpilasena, on hiljem erialases kirjanduses raske kodus olla.

Õeldu võib-olla aitab veidi selgitada seda, miks mulle eriti meeldis üliõpilase Tõnu Kogra poolt antud hinnang iseseisvale tööle õppekirjandusega.

J. KARU,

E. SCHMIDT,
TPI rektori aj. kt.

Üleliidulise Silikaltsiidi Instituudi grupijuhataja

99. Ambur, Anne — õpperühma MK-61 üliõpilane
100. Ruder, Helle — õpperühma MK-61 üliõpilane
101. Patruhhina, Irina — õpperühma MM-28 üliõpilane
102. Tuisk, Reet — õpperühma AO-81 üliõpilane
103. Niit, Heli — õpperühma AO-101 üliõpilane
104. Vahtra, Marju — õpperühma AO-101 üliõpilane
105. Tehver, Mare — õpperühma AI-101 üliõpilane
106. Kapustina, Kadri — õpperühma AS-101 üliõpilane
107. Pohlak, Inge — õpperühma LT-101 üliõpilane
108. Auli, Juta — õpperühma LM-101 üliõpilane
109. Antonova, Irina — õpperühma LR-67 üliõpilane
110. Ibiikus, Ann — õpperühma LE-81 üliõpilane
111. Puusepp, Taimi — õpperühma LE-41 üliõpilane

1) et kapitalistlikes maades religioosus langeb, inimeste seos kirikuga muutub üha enam formaalseks (nn. «nimekristlased»); 2) kirik ise jaguneb klasside ja poliitiliste grupeeringute järgi. Näiteks eesti emigrantide ladviku nõukogudevastased sepitsused usu kätte all; 3) oma mõju languse peatamiseks kasutab kirik mitmesuguseid võtteid — modernism arhitektuuris, «agglomerant» ja mustanahaliste «ülendamine» Vatikanis jne.

Elavaid muljeid usu takistavast mõjust Poola Rahvavabariigis tõi EKP Keskkomitee lektor Kalju Oja. Tema vaatevälja olid jäänud usu ühe aktiivsus, linnade meeldiv arhitektuur ja noorsoo probleemid, kohtumised poola ateistide ja vabamõtlejatega, noored nunnad ning pudelipõhjadedest ja traadist pühapildid ja -kujud. Pildid, palvehelmed ja lustakas punast keelt limpsav kurat täiendasid humoorikat vestlust. Oli hulk küsimusi ja kostmisi.

TPI parteikomitee sekretäri asetäitja Hele Joonase tervitas vastsündinut. Ta väljendas sügavat heameelt, et vanade ateistide kõrvale tulevad noored, soovis indu ja edu ning surus mõttes kõigi kätt.

Klubi suunaseadmiste seas oli üksmeelne mõte, et klubi tegevus ei tohi muutuda loengu analoogiaks, kus lektor on aktiivne ja kuulajad enam-vähem passiivsed. Temast peab kujunema mõttevahetuse ja vaidlusklubi. Nagu ütles filosoofiakateedri aspirant Inna Baturin, et me mitte poleks kõigis küsimustes alati ühel meelel, vaid tuleksime klubiõhtule ikka oma mõtetega ja tikuksime vaidlema, arutlema. Kasvõi näiteks ebausule.

Lepiti põhimõtteliselt kokku kirjasõnas tehtava ateistliku propaganda ja esimese ühise praktilise (teadusliku) töö suhtes.

Järgmisel korral tahetakse korraldada klubile ilmalik nimepaneku-tseremoonia. Selleks on tarvis nii nime kui ka teada, kuidas tänapäeval nime pannakse. Viimases osas lubasid Harju rajooni kogenud nimepanijad aidata. Kavatseti vestelda endiste usklikkude ja kriitiliselt analüüsida üht juttust. Arvati küll, et tore oleks kutsuda kohale tõeline jutlustaja, kuid esialgu otustati läbi ajada reproduktioonis.

Kõige parem oleks seda kõike teha kuumal kohvi juures. Moodustati orgkomitee, kuhu kuuluvad H. Joonase, K. Vimmisaare, R. Aro (LM-101), L. Veskimäe (TR-21), M. ja U. Asi (MM-81) ja T. Nuume (AI-21).

Alus on pandud. Hoogu juurde!

TPI ateismiklubi krooniku aj. kt.

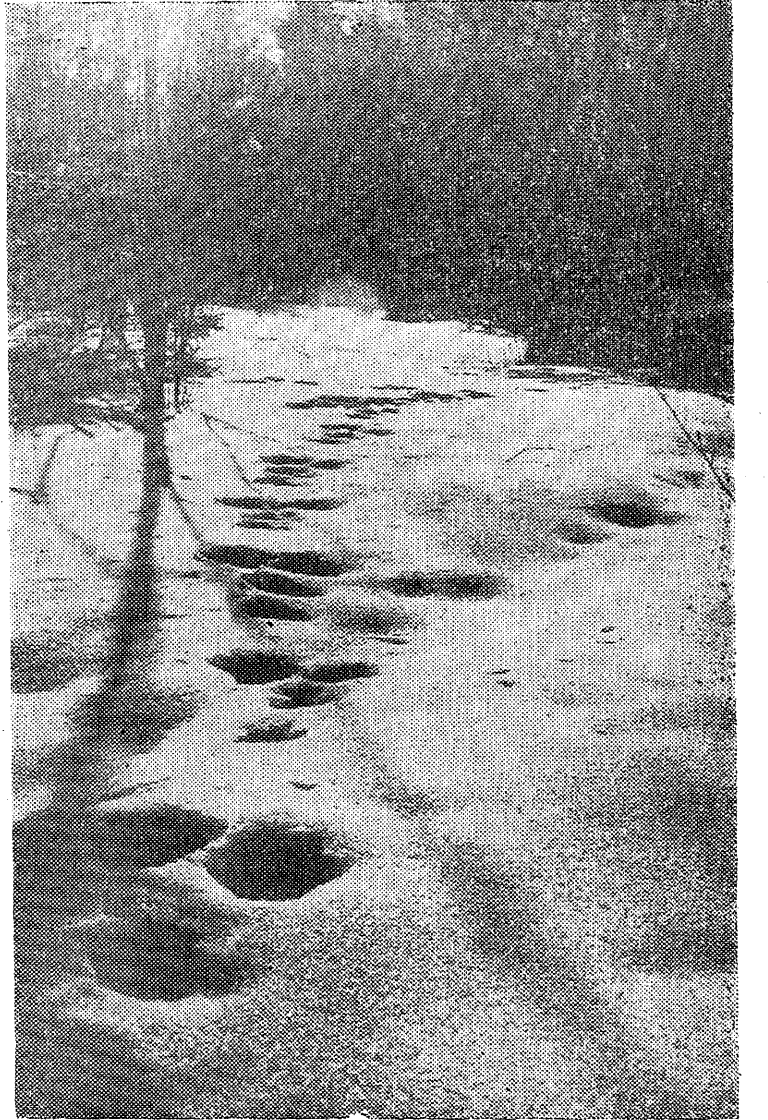
Automaatika päevast ja automaatikute traditsioonidest

TPI automaatikud ei saa uhkustada kaugelalatuva traditsioonidega, sest automaatika ja telemehaanika kateedri ametlikuks asutamispäevaks on 1960. aasta 12. märts. Esimene lend automaatikuid lõpetas instituudi kevadel 1961 ja igal aastal on selle eriala inseneride arv kasvunud vähemalt ühe lennu võrra. Kui neile juurde arvata automaatikat ja telemehaanikat studeerivad tudengid, siis on automaatikuid päris palju ja nende noored traditsioonid seisavad tugevatel jalgadel.

Automaatikud saavad regulaarselt kokku sümposiumidel, kusjuures nad mõistavad seda sõna samas tähenduses kui vanad kreeklased. Senini on neid toimunud ühtekokku kümme. Nendest kaks olid nn. suvesümposiumid, mis peeti maha suvel Väina-Jõesuus ja Haapsa-u-kandis Pinuksel. Vesteldud on väga mitmesugustel teemadel, nagu kunstist, molekulaarbioloogiast, kuulatud reisimuljeid, arutatud, mida peaks teadma üks korralik insener jne.

1963. aasta 12. märtsil toimus esimene automaatikapäev. Sellest kombest on kinni peetud iga aasta samal kuupäeval. Millest räägitakse automaatikapäeval, mida seal tehakse ja paljust muust saate teada, kui võtate osa neljandast automaatikapäevast, mis toimub 12. märtsil 1966 TPI Mustamäe õppekorpuses algusega kell 10.

Olete kõik oodatud külalised!

...JA JALGSIMATKALT ANTS RAATMA fotoetüüdid

Meie esimestest kogemustest

Joonestamise ja kujutava geometrii kateeder on uuenduste rakendamiseks õppeprotsessis alati püüdnud olla esirinnas. Nii ka programmõppe juurutamisel. Käevist hangitud eeskujud kriitiliselt läbi töötamise järel hakkasid kateedri õppejõud Vallas ja Rünk suure entusiasmi valmistama pileteid «Las-tõtska»-tüüpi masina jaoks. Tööd innustas seegi, et kateedri eraldati olemasolevale masinale lisaks veel teine masin. Sellega töötas juba muutuda realseks ammune unistus, et eksameid hakkavad vastu võtma masinad õppejõudude asemel. Koostati kokku 60 piletit (s. o. kuus masinatäit!), mis haaravad kogu kujutava geometria kursust kahel erineval viisil: 20 piletit haaravad kogu kursuse ainult tekstidega (tekstid koosnevad paarirealistest lausetest), 40 piletit aga joonistega. Piletid valmistatakse fototehnoloogilisel teel nii, et eksaminand näeb masinasse pandud piletit läbi fotopaberi ainult siis, kui masin piletit altpoolt valgustab. Valikvastuste süsteemi ehitamise üles nii, et kolme õige väite (või konstruktsiooni) kõrval esineb

üks väär. Ainult ühe masinatäie pileteid koostasime ümberpöörduvalt — nii, et kolme väärade kõrval esineb üks õige.

Esimesed katsed masinaga viisime läbi juba möödunud õppeaasta kevadsemestril. Üksikuid üliõpilasi, kes tavalisel eksamil olid vastanud «väga hea» peale, laskime vastata ka masinale. Masin harilikult kas kinnitas meie otsust või andis ühe palli võrra madalama hinde. Nendest katsetustest saime nagu kinnitust, et piletid on raskuselt parajad ning me jätkasime nende valmistamist sama keskmise raskusmääraga.

Möödunud eksamisessioonil püüdis allakirjutanu ulatuslikumalt rakendada masinat rühma MP-11 eksamil.

Otsustasime üliõpilase kirjaliku töö järel suulise küsitluse esendada katsetega masinal. Arvasime, et masin peaks enamikel juhtumel kinnitama seda muljet, mis õppejõul tekib kirjaliku eksamitöö ja semestri jooksul tehtud tööde läbivaatamisel. Paraku kukkus asi praktikasse välja hoopis teisiti: masin kippus andma hinnanguid, mis polnud sugugi kooskõlas muude muljetega, kaldudes provisoorsest hinnangust enamasti allapoole, isegi kuni kahe palli võrra. Seetõttu tekkis üliõpilastel mingi hirmuühhoos masina ees, see aga omakorda mõjutas tulemusi negatiivses suunas. Ka aja kokkuvõtteid ei saavutatud, kuigi eksaminarumid kasutati kahte masinat korraga. Miks? Sellepärast, et kirjaliku eksamitöö läbivaatamisel (üliõpilase juuresolekul) paratamatult tekib vestlus (viigade äranäitamine asjaosalisele ja viimase selgitused vigade tekimise asjus). Säärased vestlused ja mõninga lisaküsimuse põhjal

ju harilikult kujunebki lõplik hinnang tavalisel eksamineerimisel. Kui aga nüüd masin annab esialgsest muljest sootuks erineva tulemusi, peab õppejõud alustama uuesti vestlust, et kindlaks teha, kumb «eksis», kas tema või masin. Olukorda raskendab seegi, et üliõpilased hoopiski ei nõustu masina hinnangu aktsepteerimise, kui see on loodetavast madalam. Ja seda täiesti õigustatult!

Omajagu tasakaalutust tekitas tänava ka ebaloosuliku olukord, et normaalkursus tuli haarata 75%-ga normaalarajast (nii päevases kui ka õhtuses sektoris — esimeses kolhoosides käimise, teises tundide arvu mõtlematu kärpimise tagajärjel).

Näib aga, et masinaeksami tulemused sõltuvad suurel määral ka eksaminandide karakteristik. Tõesti, mingi salapärase «karakterikoeffitsient» näib mõjutavat teadmiste pagasi väljamängimist masinal. Juba see on tähelepanuväärne, et aega mitte piirates vajab mõni üliõpilane masina «läbimängimiseks» kuni 20 korda rohkem aega kui teine. Seejuures nii üks kui teine võivad saada kõrgeima või madalama hinde. Oli juhus, kus tavalises korras (s.t. ilma masinaga) eksamineerimisel mitterahuldava hinde saanud üliõpilane tahtis ennast vabatahtlikult veel «üle kontrollida» masinal, istus masina taga erakordselt kaua ning sai masinalt oodatud mitterahuldava. Kontrollimisel selgus, et ta oli kõik 10 piletit vastanud valesti. Säärast tulemust ei anna masin muidu isegi siis mitte, kui nuppe vajutada täiesti huppi!

Enamik üliõpilasi aga kalduvad masina taga kiirustama, otsustades esimeste mõttevälgustest alusel, ning lähevad nii kergesti eksiteele. Masinapiletid paraku nõuavad väga tugevat kontsentreerimist, et tulla toime vajaliku täpse diferentseerimisega. Meie piletit üheks puuduseks arvatakse siiski see, et me nõuame seal liiga peent diferentseerimist. Esimese järgmine huvitav juhtum. Üliõpilane jäi masina ühe pileti juurde erakordselt kauaks istuma.

KOKKU TULID LAEVA-MEHHANISMIDE MEHED

Kümme aastat tagasi, kevadel 1956. laskis tolleaegne TPI laevaremondi teaduskond välja esimese lennu inseneri laevaremondi ja laeva jõuseadmete erialadel. Selle sündmuse tähistamiseks toimus laupäeval, 5. märtsil instituudi peahoone VII auditooriumis lõpetanute juubelikokkutulek, millest võttis osa hulgaliselt esimese ja järgmiste lendude lõpetanud Tallinnest. Kokkutulekule, mis moodus väga sõbralikus õhkkonnas, oli saanud esimese lennu lõpetanud ka Sevastopoliist, Kaliningradist, Leningradist, Murmanskist, Novorossiiskist, Klaipedast ja Zaporozjst.

Külalistena võtsid kokkutulekust osa TPI teadusala prorektor professor H. Lepikson, endine TPI õppejõud, praegune Leningradi Laevaehituse Instituudi dotsent V. Bökov, laevandusega seotud Tallinna asutuste juhtivad töötajad ja teised.

Prof. H. Lepikson tervitas lõpetanud instituudi nimel ja andis ülevaate õppeasutuse arengust. Pikema sõnavõtuga endise laevaremondi teaduskonna tegevusest ja praeguse laeva ja jõuseadmete kateedri arengust esines endine teaduskonna dekaan dots. P. Murel. Sõna võtsid endine teaduskonna dekaan dots. K. N. Rozanov, Leningradi Laevaehituse Instituudi dots. V. Bökov, laeva jõuseadmete kateedri juhataja dots. K. O. Mäeküla, dots. L. Naarits, instituudi «Giproröfplot» Tallinna osakonna direktor S. Zaits ja 1956. a. lõpetanute ning praeguste TPI laeva jõuseadmete eriala lõpetajate riikliku eksamikomisjoni esimese A. Filinov.

Oma tööst ja tegevusest rääkisid laevaremondi teaduskonna esimese lennu lõpetanud: Leningradi Veetranspordi Inseneride Instituudi vaneminsener I. Spilevaja, V. Atarov Sevastopoliist, konstrueerimisbüroo sektorijuhataja K. Kats Kaliningradist, EKP Tallinna Keskrajooni Komitee sekretär N. Netsajev, Tootmisvalitsuse «Zap. b.» teerimisbüroo Tallinna Filiaali projekti peakonstruktor H. Levald ja teised. Lõpetanute sõnavõttude domineeriv mõte et inseneride ettevalmistus Tallinna Polütehnilises Instituudis on Nõukogude Liidu tuntumate institutute tasemel. Sõna mõtet väljendasid ka kokkutulekul esinenud Tallinna ettevõtete juhtivad töötajad sm-d S. Zaits, A. Filinov ja H. Levald. Nad toonitasid, et vabariigi pealinna ettevõtetele tuntakse teravat puudust laevarehitektuuri ja eriti laeva jõuseadmete eriala inseneridest. Viimase väljaalask kontin-

Kas teate, et...

Üliõpilaste Teadusliku Ühingu tööst võttis möödunud aastal osa 628 üliõpilast. Nad tegelesid 292 uurimistöoga, millest lõpetati 227 tööd.

Instituudi õppejõud võtsid mulju osa 74 teaduslikust konverentsist ja nõupidamisest väljaspool oma õppeasutust. Kokku esinesid nad väljaspool instituuti 44 ettekandega.

gent jääb üha rohkem maha meie kodulinna ja naabrite vajadustest insener-laevamehhanikute osas, mis suuresti takistab vastavate ettevõtete komplekteerimist erialase kaadriga.

Avaldati soovi kohtuda mõne aasta pärast uuesti Tallinna Polütehnilises Instituudis.

Kokkutulek lõppes tujuküllase koosviibimisega restoranis «Nord», kus meenutati tudengipõve ja muljeid tööst. Järgmisel päeval tutvusid kokkutulekust osavõtjad instituudi uute õppekorpustega Mustamäel.

O. MÄEKÜLA, laeva jõuseadmete kateedri juhataja

Meie esimestest kogemustest

(järg)

Viimaks ta tõusis ja pöördus õppejõu poole küsimusega: «Ma olen 4-st võimalusest 2 välja lülitanud, aga ülejäänud kahe vahel otsustada ei suuda, kumb neist on õige. Kas masin arvestab seda, et ma olen selle pileti kallal juba pool tööd õigesti ära teinud?» Olime sunnitud vastama, et masin seda kahjuks ei arvesta. Ja see on tõepoolest masina puudus, selles peitubki masina küündimatus inimeksaminaatoriga võrreldes. Kui inimeksaminaator teeb kindlaks, et üliõpilane diferentseerib mõisteid peaaegu kuni viimse peensuseni, siis ta tõenäoliselt paneb talle hinde «hea» või «väga hea», masin aga võib sel juhul anda ka «mitterahuldava». Tõepoolest, kui juba neljas-viies piletit ei diferentseerita küsimust viimse peensuseni, annab masin «mitterahuldava». Tundub, et diferentseerimisvõime ulatuse gradueeritud mõõtmise võimaluse sisseviimine tuleks seada kõigi eksamineerimisvõime täiustamise üheks eesmärgiks.

Kokkuvõttes ütleksin, et esimeste muljete alusel masin «Lastotška» ei täitnud talle pandud lootusi. Masina mõningane täiendamine ja pileтите järjekindel sisuline viimistlemine võivad tulevikus teha masinaeksami mõnevõrra perspektiivsemaks. Masina praeguses arengufaasis aga sobib «Lastotška» (oma vastavas töörežiimis) esmajoones üliõpilastele õppeotstarbeks ja enesekontrolliks.

Märkimisväärne on sedagi, et masina jaoks valmistatud paljaste piletitega (kokku pandult 10-piletilisteks raamatukesteks) võib eksamineerida sama hästi kui masinaga. Säästame seejuures masinate hinna ning aja- ja voolukulu, mis masinad nõuavad töötamisel ja töökorras hoidmisel. Paljas tule- ja nupuvärk näib olevat pileтитеle kalliks, kuid väheväärtuslikuks kestaks, millega võib luua küll efekti. Kuid — mis kasu on paljast efektist?

O. RÜNK,
Joonestamise ja kujutava
geomeetri kateedri dotsent

LÄHENEV ISETEGEVUSE ÜLEVAATUS

Käes on märtsikuu — kevadkuu. Üliõpilane tunnetab seda kahekordselt; muutub järsemaks ja libedamaks tee teadusemäl ja nagu kiuste läheb päike ikka soojemaks ja soojemaks. Ei taha enam kuidagi istuda loengul või Kreutzwaldi raamatukogu «jääkeldrites». Aga peab ju! Ja üliõpilane on visa. Muidugi pole tuhnimine raamatutes meie ainus «vaba aja» veetmise vorm. Käiakse veel laulmas, tantsimas, võimlemas, kunst- või näiteringis ja kes jõuab kõike loetledagi! Et sellega paljud tudengid tegelevad, olin kindel. Jah, see on kindel, aga, aga! Siin on üks suur Aga — jälle on lähenemas teaduskondadevaheline kunstilise isetegevuse ülevaatus. Tunnen praegu kõrvadele halvasti mõjuvat vaikust, valus kohel! Kahjuks peab seda vaikust aastast aastasse tunnetama ka mõne teaduskonna isetegevuse ülevaatusel, tervelt teaduskonnalt mitte ühtegi ettekannet! Väga nõrgalt esinesid möödunud aastal energeetikud, mehaanikud ja ehitajad. Kuu veel esindate pantomiimlasi? Nagu teada, saavutasid läinud aastal napi esikoha keemikud majandusmeeste ees. Preemiaks olid vastavalt 100 ja 70 rubla. Keemikud käisid Moskvas, majanduse rahvas teatavasti Karpaatides.

Reisida on tore, usun, et sellega on kõik nõus. Aga milliste vaevade läbi käis reisimeeskonna koostamine!? See tähendab, Moskva sõitjaid leidus küllalt, aga esineda isetegevuslike ettekannetega ülevaatusel — siin leidsid soovijad siiski vähevõitu. Ometi on meil küll ja küll inimesi, kellele esinemine mingit raskust ei valmistaks. Miks ol-

lakse passiivne, ei oska mitte seletada? Meenutame keskkooli päevi. Siis toodi lagedale kõik talendid ja mittetalendid, lausa tulikuum võistlus käis esikoha pärast. Aga ülikoolis? Kas on nüüd ergutusahind väiksem või oleme vanaks jäänud või oleme nii soliidid, et ei sobi selliste «tühiste» asjadega tegemist teha või pole meile kallid teaduskonnana hea nimi?

Küll oleks tore kui leiaks lähenduse? Milles või kus peitub saladus? Kes teab?

Siiani on isetegevuse ülevaatus nagu karjuse väljaõpetamine. Nimelt, teaduskonna a/u esindaja kultuurmassilise töö alal on see karjus, kes kogu aeg, vemmäl käes, peab ajama tõrksaid loomakesi metsast lagedale. Saad ühe välja, teine putkab tagasi. Kümme korda vähemalt räägi, palu, ähvarda ja mangu, enne kui «halastatakse» su peale ja tullakse esinema. Aga ometi, oleme ju kõik üliõpilased, pange kasvõi minutiks end selle karjase ossa. Kuidas meeldiks? Teaduskonna ja grupi au peaks tähtis olema ju igapähele, mitte ühele inimesele. Miks ei esinenud möödunud aastal ülevaatusel üliõpilased Brauer ja Loorens (KP-61), Säde (KK-41), Tedre (KK-61)? Kas neil oli vähe kogemusi omal alal või ei kutsunud neid keegi? Küsige nendelt!

Muidugi, kõiki üliõpilasi musta nimekirja mingil juhul panna ei saa. Tore on näha, et inimene ise püüab igati kaasa lüüa nõu ja jõuga. Tänapäev peab neid

SPORT • SPORT • SPORT

Tähelepanu, matkahuvilised!

TPI matkasektsiooni juhatus otsustas aktiivse loomiseks instituudis korraldada matka noorem-instruktorite seminari.

Seminar toimub märtsis-aprillis ja kohaks on ühiselamu nr. 1. Seminaril käsitletakse kogu matkaspordi tehnikat, taktikat ja strateegiat. Seminari lõpetaja saab noorem-instruktori kvalifikatsiooni ühel kolmest alast omal valikul: veematkad, jalgsi mägi-matkad, jalgsi- ja jalgrattamatkad.

Arvestades üliõpilaste kasina ajaga toimub seminar kombineeritud õppemoodustega, mis võimaldab programmi omandada maksimaalse kiirusega.

Lähema informatsiooni saamiseks ja eelregistreerimiseks palutakse pöörduda allakirjutatuu poole ühiselamus nr. 1 tuba 545.

ANTS KABRAL,
matkasektsiooni juhatus
sekretär

Karikamängud korvpallis

5. märtsil jätkusid Tallinna Politehnilise Instituudi 1965. aasta karikamängud korvpallis. Karikas olid seitsmest mängust peeti kolm. Sellest voorust väljusid võitjatena

EV-51 (60:26 LM-11 üle),
AA-32 (75:53 EV-31 üle) ja
AA-51 (66:35 EE-31 üle).
Miks ei ilmunud võistlustele õpperühmad EE-72, LE-31, KP-51, ET-11, MP-71, TE-31, LM-31 ja MM-11?

Noormehed, kas te sellele ei mõelnud, et teie pärast tulid kohale kohtunikud ja ajakavasse tekkisid lüngad? Hea ja meeldi-

va mulje jätsid väljakul ühtlases võistlusdresses esinenud AA-32 ja EV-51. NB! Nemad olid ka võitjad.

Võistlusliku mängu poolest olid tublid rühma AA-51 noormehed, kes olid ainult neljakesi rühma eest väljas. Mäng võideti 66:35.

Kohtunike töö oli korrektne. Tänu neile selle eest! Järgmised mängud toimuvad 12. ja 13. märtsil. Jälgige reklaami!

Järgmine kord tuleme kogu rühmaga ja aitame oma meestel võita!

Korvpallurid-toakaaslast

Nelijärvel viidi läbi UET spordiorganisatorite seminar-laagrid.

Loengute kõrval jäi küllaldaselt aega suusatamiseks, orienteerumisvõistluste pidamiseks ja pikemaks suusatamisekski.

Üldine arvamus oli — tore üritus, kui saaks, läheks kindlasti veel.

Spordiklubi konverentsil

Järjekordsel, arvult XIII TPI Spordiklubi konverentsil tehti kokkuvõtteid, arutati käesolevaid ja tuleviku spordiprobleeme. Konverentsil märgiti, et spordiklubi on saavutanud märgatavat edu massilise ja spordimeisterlikkuse tõstmisel. Edukalt on võistluskonnad esinenud nii üliõpilaste kui ka teistel võistlustel. Laialt tuntud on instituudi korv-, võrk- ja sulgpallurid, kergejõustiklased, ujumad, orienteerumad ja paljud teised sportlased. Regulaarselt viikse läbi massilisi spordiüritusi õpperühmade ja teaduskondade vahelises arvestuses. Selle tulemusena on tõusnud võistlustest osavõtnute ja järgusportlaste arv. Käiku läksid ühiskondlikus korras ehitatud staadion ja ajakohane tõsteruum.

Kahe viimase aasta jooksul — see tähendab aruandeperioodil on TPI Spordiklubi liikmete arv kasvanud 1600-lt 1893-le. Teaduskondade kehakultuurikollektiivides on liikmeid järgmiselt: energeetikas — 315, elektrotehnikas — 255, mehaanikas — 233, keemias — 285, ehituses — 303, majanduses — 187 ja õppejõudude teenistujate kehakultuurikollektiivis — 315.

Ette on valmistatud: 24 meisterspordilast, 162 esimese, 155 teise ja 584 kolmanda järgu sportlast, 303 ühiskondlikku instruktorit ja 297 spordikohtunikku. 21 spordialal peetud sisevõistlustel on startinud 9237 sportlast. 1954 matkajat on matkamaks olnud 4521 päeva.

Puudustena toodi esile spordipropaganda mittevastavust vajadusele, vähest matkavarustust ja mitmete kehakultuurikollektiivide nõukogude ja sektsiooni büroode passiivsust töös. Samuti märgiti spordiklubi rahaliste vahendite vähesust.

Lahendamata jäi konverentsil järjekordselt küsimus — kas teaduskondade kehakultuurikollektiividele on vaja juhendajaid õppejõude? Kriitika osaliseks said need 40 üliõpilast, kes ei kuulu meie klubisse ja võistlevad korvpallis, kergejõustikus, lauatennis ja teistel aladel instituudi võistkondade vastu.

Küllaltki laialt levinud seisukohale, et võistlustest ei saa osa võtta sellepärast, et rühmas ei ole häid sportlasi, tahaksime vastukaaluks esile tõsta endise ehitusteaduskonna esimehe ja võrkpallisektsiooni esimehe M. Mõistliku sõnavõttu, kes kutsudes kõiki üliõpilasi osa võtma aktiivselt instituudi sporditööst üles: «Õpperühmade spartakiaadist võtab osa ehitusteaduskonnast protsentuaalselt kõige rohkem õpperühmi. mis ei tähenda, et kõik oleksid tugevad nendel aladel. Kõige tähtsam on kollektiivsus ja julge pealehakkamine. Üks spordivõistlus tõstab palju rohkem rühma kollektiivsust kui peoõhtu.»

Konverentsi hindas TPI Spordiklubi töö aruandeperioodil rahuldavaks ja võttis vastu otsuse, kus esmajärgulise ülesandena on märgitud massilise kehakultuuri ja sporditöö arendamine üliõpilaste, õppejõudude ja teenistujate hulgas, lähtudes nõukogude noorsoo kommunistliku ja sõjalis-poliitilise kasvatus eesmärgist. TPI Spordiklubi uude juhatusse valiti Uno Polisinski, Arvo Jaanson, Ilmar Pendre, Mare Soodla, Hele Pajumägi, Hans Maanso ja Rein Kruus.

Toimetaja V. KALPUS

«Tallinna Politehnika»

TOIMETUS

asub peahoone III korrusel,
tuba 2.

Telefon 743-70

Organ парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института, газета «Таллинский политехник».

Hind 2 kop.

Tellimise nr. 748

MB-03012

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn,
Pikk 40/42.

TAEVALE TÄNU — JÄLLE MEIE PÄEV!

TÕIV JOANDI

terve teaduskonna nimel. Nendeks olid üliõpilased Orav (KÜ-61) Saks ja Kuus (KE-41), Aarna (KP-61), Argel ja Teras (KÜT-81), Uustalu (KÜ-101), Hansmann (KK-101), Palm (KK-101) ja teised.

Üliõpilane, lähenemas on järjekordne kunstilise isetegevuse ülevaatus, mõtle veidi kuidas saad sina kaasa aidata? Praegu on grupikolmikul paras aeg välja selgitada oma rühmas esinejad ja sellest teatada teaduskonna a/u komiteele.

Uskuge, et see ei nõua ebamaiseid pingutusi ega erakordseid andeid. Aga tore oleks sõita Moskva, Karpaatidesse või ükskõik kuhu süda soovib!

H. OHERDE
(KT-101),
keemiataaduskonna
a/u komitee liige

SAKSA DV ÜLIKOOIDEST

Berliini Humboldti ülikooli Marx-Engelsi auditooriumi kogunes pidulikule aktusele esimehe lend kaugõppe teel kriminaal- ja poliitika eriala lõpetajaid. Diplomantide antj kätte 130 kriminaalpolitsei ametnikule. Neli paremat lõpetajat said Kõrgemate ja Kutsekoolide Riigisekretariaadilt kiituskirjad.

Leuna-Merseburgi Keemiaülikoolis võeti kasutusele uus ajakohane auditoorium. Korraga saavad seal loenguid kuulata kuni 540 üliõpilast. Oppeasutuse nimekirjades seisab praegu üle kahe tuhande üliõpilase ja nende hulgas on 60 välismaalast 15 riigist.

KIRJASTUSGRUPI

VÄLJAANDEL

E. Kikerpill. Tuletõrje alused. Loengukogumik. Tallinn 1965, 192 lk., 1000 eks., hind 36 kop.

K. Schults. Elektromagnetilised võnkumised ja lained. Loengukonkspekt kaugõppijatele. Tallinn 1966, 36 lk., 1500 eks., hind 7 kop.

K. Schults. Füüsika. Loenguid kaugüliõpilastele. Tallinn 1966, 96 lk., 2000 eks., hind 18 kop.

M. Ajaots. Tsentrifugaaltahhometrid. Tallinn 1966, 72 lk., 500 eks., hind 16 kop.

Mensch und Technik. Texte für Energetiker und Mechaniker. Tallinn 1965, 60 lk., 600 eks., hind 7 kop.

Э. Кикерпиль. Основы противопожарной техники I. Tallinn, 1965, 188 lk., 500 eks., hind 33 kop.

Р. Мозберг. Металловедение. Программированное пособие самоконтроля. Tallinn, 1966, 148 lk., 1000 eks., hind 28 kop.